

27а

Мейлекская повесть
Трой и повесть Кара-оток
рукописные листы

август 1976

وزیر اوز که اعلا له قنی و کی فر لار لست که اینور که
شش بر دور موند با بقان در لارا اول که مر س اینور که اینج کو
لار از من قبیل است موند فلغان طاعت لاری قنی و کای قمر
لاری کای که در لار قبیل ایردنک پیشک فلغان طاعت
یعنی اول دره بود طاعت کای که قوسکوب شک در تکر که بتود که
ایر در کای که در کای که قوسکوب پیشک در تکر شکفته بتود که
کای که در کای که در کای که در کای که در کای که در کای که
بشیر کای که در کای که در کای که در کای که در کای که در کای که
اینور که ای از کای که در کای که در کای که در کای که در کای که
من اول که لازم قبل از کای که در کای که در کای که در کای که در کای که
لار لغوی باشد موند از کای که در کای که در کای که در کای که در کای که
یکتا در کای که اول در مونی که بنی نجات قبیل کای که در کای که
بهر که پیشک بتود که در کای که در کای که در کای که در کای که
اول بند قوسکوب کای که در کای که در کای که در کای که در کای که
اما کای که در کای که در کای که در کای که در کای که در کای که

Handwritten marginal note in purple ink on the left side of the page.

یعنی غنیمت است که بی قاتع رانی دورتر با قلعان نسک کنایه

اما اولی کن دور میرسد ز قلعان مظلومی یوز دره بوی

مانو خجیه پاک باو پس حکایت کستور و بدو سینه بزرگ نیک

الدیده اول تو روی بردی بگریم سر بگریم

رومضه بار و شک مواغزات قلعه نسک میز کا

ایتکه یوق بسینه نایب کما سندن ا

سندن اماند و رسن کا قزلاردن امان

پارچایوق لار عمالار غنیمت کی زینهار اغزا جغیمه اولد غنیمت

همه معوم دور سلبغیان کنه همه کنه لاردن و سکوار دور و کلا اولد

کرم قیلغوجی لاردن دورلار انداغ خلقه غنیمت براسمال

سین غنیمت قیلما یان دنج یلغوز لوقنی اخت رقیل

هر سحر که تو بار سین الی تبخند بسنکتاب روح و

الشی عایدت سلیم من قل ماله و کثرت عیاله و

للمسکین جاء معنی لوم انقیامت لکھائین معنی او

شک مالا از بولوب بلالاری اولا بولوب معنی غی

قوله برده برده بود و یا از لریدن ایکه ایستک برهوان
برگور بک شمس اوزی نسف همت لرینی و قیاسکری و جی علی

غیبت هرگز بسکما و یکسب حضرت پیغمبر صلی الله علیه
ایتی و لا یم من اغتاب جاره النبیم حق من اللکن
بجمل الا و سوره یوم القیامه معنی اوله در که هر کس کسی در غیبت

اول کس مرتضی است کنی الله نی ارفه سنی الله
اول کس مرتضی است کنی الله نی ارفه سنی الله

سوزناخ تر نو قلیب خلق ارا بسد سبوا فی لوز غیبت
هر کس مرتضی است کنی الله نی ارفه سنی الله
غیبت و در مثلاً قران خوانی قران خود پس غرا غوا ابوقد غرا غوا

دیگه منغرا و کس نم سله همه سبی غیبت و در پیغمبر صلی الله علیه

ایتی و لا یم من اغتاب جاره النبیم حق من اللکن

بکین اکر کف فایک با فیه بکوه فیه ارایت انکان فی انی

یوم قول ان کان فیه ما تقول فیه فقد غیبت ان ایمن

عنه تمته معنی اوله حضرت پیغمبر صلی الله علیه

اه کس مرتضی است کنی الله نی ارفه سنی الله

صاحب لایزال که خدا و انا دو اندین خدا نیک پیغمبری و انا دو
و دیدار پهلانی نیکه دوزی که ناخوش کیلا دو رخان پیونی
غایبی و غیبیه بود هر کس نیکه وجود پیدا یون پیونی و غیب
تعمیرت در شانزده و تهمت فیلقونی است اما ای دور هر کس
اول کمره شک اول کمره شک و دیده بلوغی است اول غیب
دور هر کس نیکه استانی اوزون و غیبیه
هر کس نیکه بر روز غیبیت فتور است غیبیه کتور
ایمانی است نیکه بودین قوت غیبیت و سلام الله
دور او تینی و ام قیور اول صبر او در شانزده حضرت پیغمبری
عبدالله ایتمه ملاکم من اختلف عنده اخوة المسلمین
فاستطاع ان ینصرف فصرفوا الله فی الدنیا والاخرة فان
ینصرفوا هو یفقد روحه ینصرف الله فی الدنیا و
منع اول کمره شک فی کبلا بر روز غیبیت قد اول کمره
فلسف اول کمره دنیا و اوزون حضرت بر کالی اول
اول غیبیت من منع فی الاصله فی حقیقی اول کمره

فتور

قبلو بحسب قلوبهم فبعضه غداً فتومض قلوبهم
غداً صرحت قدر ما يلو منقح فلما سله فذكر ان اياته لا تعالده ما يلو
نور باقداون ايجي باجله يانان ايتقان وحيانت قينان
نكك كولو في نكك سباني قال النبي صلى الله عليه وسلم كذبك وكذبك
المؤمن من الكذب في الحيازة يعني حضرت سفيان بن عيينه
او غيره انان ايتقان ايتقان وحيانت قينان
او غيره كذبك لو اياك ايجي قينان قينان قينان
او غيره قينان وكرامه روقين يانان ايتقان جمانه
يانان بولا بس يانان بولا كان مسلمانا بس يانان
وينه ايتقان لاركم بعد الكذب فان الكذب يهدى
يهدي الى النار ولا يزال الرجل يكذب ويبخر الكذب حتى
يكتب عند الله لداً بافتعيتهم بالرضد فان الصدق
يهدي الى الجنة ولا يزال الرجل يصدق ويبخر من الصدق حتى
عند الله صدقاً يعني حضرت سفيان بن عيينه
اهل الله لار سراق بولا بولا يانان بولا بولا بولا بولا

بلا یوز لایوز روز خوشه با سلا هر سنده مؤمن یانان جفته قوی بو
بیونی انگلا فرسته لارانی یانان کجلا قنار بیانین رار است
بوز لاکو جنی راه دستغیر با سلا بیگنه ایبت دور لار است کوی لای
انگلا صدقم دیک لار قال انبی علیه السلام المنافق کذبت اثبات
اذا اخذت کذب اذا وعد ائمن حیثین کانه منافق اوج
دور بری یانان پولا ریشی وعده خلاف قتل کوی امانت
که حیانت قتلور وینه خبر واکور که نهد الما هله الروم
جنوب کینلور وایدنده که هر نار موی شک با قولان شک وکنند
شک کجی وق قال با کبا کبا سلا استخارده جانینی کوی لای
بوقعد شک با کبا بارغای هکسیا بوق کوی کوی شک
حکایت بر سبود اگر کتیب در ایروی کیمر نط کور و کیمر
نور ویدر بر کور و نوسف سید ترو شک ایمان نعلم بر و ایر
اول امان اینور ایر و تخم نام بر و کتیب را ورا شکدن بر و کیم
نور کتیب اول کیمر راهی اوج کیمر شکدن و حیانت و ایر
دیکر امان کیم بات غیب قیل امانت شک حیانت قتلور
بولتا اسلا یانان بوز لایان طایع امان کیمر لایوز

بانه حکایت خواجہ داود طائی رحمتہ اللہ علیہ برین خفا کی کہ
پروہ کوزہ وہ پسوی بازیانی کوزہ غم افتاب تو کہ پروہ رعایت
ایسے نان ہم قایتیہ وہ ناکام سر سر برین کوزہ ہم رحمت اللہ کی
ابن حاجم بار خصت پو پیتیم دیکھ ایتھ قول دیکھ لارایہ
کوزہ دلا بختیہ قریب آئی تو بپاوق بلو کی کام
نان قایتیہ پو فنان الیہ کام اور نو کتر اخلت بلو
دورانہ سر سر ہم دیکھ خواجہ پیدلار کہ نمینا عن فضول انظر
عن فضول نمینا عن فضول الیہ یعنی نمینا عن فضول
زیادہ بی متع قلید پو خواہ پوز پوز پوز پوز پوز
زیادہ بی حرام و نیب لار اول کیم فرام دین یا نمینا تو پوز پوز
حاجی نمینا عن الیہ انارقت رسالہ حضرت سید صلی اللہ علیہ وسلم
ایتھ پوز لارکم التذکر الی الخ لای الیہ عن سہم الیہ یعنی
نامہ مظلوم لارہ فرام غلبت او قدور کیم طین لار کیم او قدور
مؤمن لار نامہ کیم فرام غلبت فوہ قیل بو عام پھروہ عالم و پھروہ
زنا قلیہ خونی طلاق سہم بقایہ بلو نمینا زنا و بلو بقایہ
بلو حرام زادہ بلو بغور بلو نمینا کیم مظلوم نامہ کیم فرام الیہ
ایا نمینا کور کور پوز پوز پوز پوز پوز پوز پوز پوز پوز پوز

یک کلمه که تو بار و در لایق نشانی لا سید او پتو با قالی
ابطافه آنچه صورت پوناوت بلو بلو بلو لری بهالانک است
فرجنی اجب بخند هم کلا سرله زنا قلنان بلو لری لری
برله فخر بیانی نه سید ایرکاستور و یورکای نیجه است
پیرنگ سینگ با سون لرننگ دریزو دیکه کای لری
برست لری فخر سینه اننگ با جیدن تنوب بودراب
ایدین ایلکا کور شیا یورکای ایزنلار در کور کور کور
منظور مکای کس و غلانه سهوت برله فراموش منظوم
اوز ایردین بلا بینه اتا انا پیسه بر تو غنا سید
که کردنکای اگر کور من زانیدینه اصله دعا حقیق
دسا کنه فی مشاقلو ایامنی سیمت لیدتور سبمان
اولدور که غیبت نغمه انکلیک لولا کور کور قانع
قیلور کور کلیدن مهر محبت کور کور کور کور کور
بس هر مؤمن و ابو خاصیت لولا کور کور کور
سعی لوق نشانی سید و زهر کور کور که و اذباللغو مؤرد
الکویا یعنی منکند هر کور کور کور کور کور
کلیدت و الذین عن اللغو معضون یعنی مومنان نمر لرون

کونکل

تو کل لہرنی اوزدی مراد لارغہ نبی حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ
ایتہ دور لارکم اذ او جذت فبہ فی قلبک و و ہنباری
بذاتک و مرانی زرقک فائتہ ہائیک کاکمت
بالایعندک یعنی ہلک لکہ کوکل کہ ہر یکا بنوینہ کہ
ست یوق تبار زقی نساہ برکتی قالا ہر اول ہنولہ قبا
کہ غسہ کی یوزمان ہنود و یکیفہ ہندان بلالارہ کتور و اسد

اعلم بالصواب۔ اون او جوئی باب اول ترک لارمومن از

تنگان نساہ لہنی سکت ہنیا حضرت پیغمبر صلی اللہ علیہ

سبب المؤمنین یعدل قندہ مومن نی تیلان غلق اولتور

دور ہر کمر سہ کہ مومن نی تیلانہ و ناسحق فان نو کوید و خیر

کہ ان اللہ یغیض القاسر لندی یعنی بحقیقہ و مومن

او کہ کمر سہ لہر کہ فاعشہ ہوز لوک ہر یک نسل لوق ہوز ہوز

ایت کلیدک الجنین و الجنین و الجنین و الجنین

و الطیب اللطیب و الطیب و الطیب یعنی ہر سہ ان

ہا ہوز ہا ہوز ہا ہوز ہا ہوز ہا ہوز ہا ہوز

در باب سوره بقره و سوره آل عمران

سوره بقره لا باطن اگر کمره اتان ان سبی پاک و لبه بلا بی نجی سب لو گو
عاقبت شک شک ز من کی اوله وقتکه سبوا اینی انکلا ای
زمان در حال توبه قبوله و ذره شانی حاجت سبوه تو یلو قدن منع
قبول و ممنرا و غیره اینی درین زیاده چند نصحت بوز مو اینیک
مضر بنفسم با و قیلنسان سبکه بول سولار و ابی امان کتر سبکه
بهره گوینی حقیقت پدید روت وینه خبر داکه کت که لعدن سبکه
فکانه قلله یعنی کمره سبکه سبکه لعدن ای سبکه خون حقی
قیلنات بر لبه بر لبه دور هر کم طالب العلم لعدن و سبکه تحقیق خدا
سبکه سبکه رکاهت اوزی لعدن و سبکه تحقیق کرده مطلق
دور سبکه سبکه طالب العلم لعدن سبکه سبکه اولی علم اولی علم
دورم حصه سبکه و ز نور نور و علم خدا سبکه سبکه در علم خدا
جلوه سبکه در توحید بانگ سبکه در رخت لعدن و علم لعدن سبکه عمل سبکه
لعدن و علم او میدار سبکه سبکه سبکه و میدار سبکه ز سبکی دورم
علم بر لبه مرتبه که تیار علم سبکه عمل سبکه سبکه سبکه سبکه سبکه
مغویه علم بول سبکه سبکه لعدن لعدن سبکه سبکه سبکه سبکه سبکه

طالبا لبعلم فی فارسی و عربی و کتب اولی که کفار و یهود و کفار و کفار
یو قاری او بتوریه ایگان تب بلور هر یک بیگانه اوز ترک بلور
طالبا لبعلم لارون با بجهت کویا قرانی با بجهت کویا کویا بلور
حرفی غیر صلی الله علیه و آله منشا جلاله لاری کوراکس ووز
انکا هر شریک بلیق یوقتو العلماء من و شریک الانبیاء یعنی عالم الایمان
دارش لرم دور هر که منشا دارش لر منزه امانت قی و در خد
خدا صلوات الله علیهم اجمعین علم هر سه علم خلق زود است دیون لر
مکلفت قرق دره لازم بلور حسن کلاب من دیکه کفر بلور هر سه
مکلفت و انکا احتیاج لازم بلور انکا یوز کور و ب رعایه قیادت
قیوب یسا اول رعایه قیونوبی خواه چو ها بلور خواه عالم بلور
ابد الابد و خرقه گرفت لر بستن طاعت وین قی سهوه کتار
چو که مکلفت احتیاج فرمان الی دور که هر شریک فرمان الی زیانده
کفر بلور وینه خبر واکند که **وایة فیقول الذابۃ لعوان**
من اعضان معنی اول که هر سه حیوانغه لغت و اول اینور که
اول که هر سه بلور انکه منکالغت ایبا دور و کای بر هر که لغت

لا والله سلطان من قومی دور کجا سکول کمر سے الی

اول تو روپ و بوس فیلورا اول کمر سے بیان نشا فرما

بر لہ ایک ہر قسم بالغا پسوز لار برہ و سوسا در غنی ہار

اما کمان نشا و سوا کا اعوذ باللہ و قل اعوذ برب

برتر دفع قضا فی بوس کیمان کرد جا بود و سوا

فیلورا اول سلطان حاضر کرد و بوساں قتلور حکایت

کلمہ دور لاریم بجی بن کستم ایتوب تم التمام اشرف من

ابیر لائن التمام یعمل فی یومنا لا یعمل فی سیر یعنی سوزنا غور

جاو و کردین یانمورا نسکا و جو کلمہ سوزنا سوزنا ایکنی

بر شندہ اور و بوسا انا جاو و کر بر ایکنہ موا ایکنی تمام قسدا

بلکہ کتوت و بوسا ایکنی نشا خرا نو نشا سوزت و عابند

تو الیمان لقی بر لہ یقید و بوسا ایتوب دور لاریم و مرد نہ جمال

الحطیب فی حبیب یا یعنی اول لانون اوزر کازبان قسدا اوزر

بہت کمر پسوز اور لول دی کمان لبقدن بوغنی البوس

روا ایکنہ و اہم کا دیور و بوسا ایکنی بوسا ایکنی

بولغاندا ایکنی پسوز لرون نقر قسدا لقی بوسا ایکنی بوسا ایکنی

والتی در آن نور الهی بر لبه بلور مخلوق نشکسته پس ایچ کافر کما
تنبیه بر آنکه در آن نور که در کرم ایک ایکن امن بر لکت لوز
غول زنجیر کرب سکه غم بر لاد اوله مراد نه تی مس بر سوزنا کتوب
بیزیر کتوبه نشکسته صوبینی بکوجی انکا بر لای نیجای فاله
حبیب بکوجی لارنگه کونکلید بر باره اوت باره اوله اوت
وام کویر بر باره بر کتوز مراد نه نیجای حضرت پیغمبر صلی الله علیه و آله
دویم ایکنک یا کل اللغات لی ناکل الطاب لکن یسود
لا لارنگه سلیقی نا ایزدی ایق قنور کتوبه اوت اوله
یون کما نکل ایندور لاکم مؤمن بولغا نکل با معنی
فرستاده ایکنک ایکنور لارنگه دین فرمان یتار که اق صوت
کما نکل ای فرستاده ایزد اکرام لار بر لارنگه فرستاده مقام
مقام کتوبه کتوبه ایکنور لارنگه حق تعالی فرمان یتار که یاندور علی
طاعت الیه یتار یکا ایکنک کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه
نشکسته غیبی قتی قتل کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه
یکنا زبون قبول و لکن کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه کتوبه
واقط لکن لای بدی حضرت موسی صلی الله علیه و آله لارنگه صلی الله علیه و آله

تلف

دو پست بخلار سپید اوله ووستی نمودی: واکه چون یکی درخت
چون دهنه چنان مرانست نوی اگاه که با وی سپرد او بنویسند
اول خانه اتوز و نکله و لایحه نهالیدن میوه گورگوز و ذک بنیانه
پیر الیبت معنی گورگوز و نکله دیوار منکله و چون می سپوز و نک
انما اوله کمره لر کفایق ز ناخوز و وجهه انکالفت قیادت
اشقیق متت مع اینه لوق انشد لایحه شایسته و انکله انبار
دو: ایان لایحه شایسته لایحه کمره بولایه نام بکله لایحه
بجمله که فرق میسالی که یوقلندن بان لوق ان فستق
فیلوریدن علامه فرق فکله بیل سفدن کافرو چو کله کله
بیکله بلور او زدن که بهت الیبت فزین الیبت کله کله
صد الله عمنه ایبتیم لاکم صولایه و الجنة و اللیب
فوز افردن هر لایحه فایق فزین بن فالور سپین کمره لایحه
بکله کله بلور بار و الیبتیم لاکم کمره او ن لایحه او فزین
اول علم و غیره فزین بلور لایحه لایحه انفقار
انکله کله کله اول لایحه فزین کله کله لایحه لایحه

بر نوبه قرآن منیع قیل تا بلاغ و توفیر و بیضاوی است
تند آمدن تین نوبه الله تعالی از غیب قیل و نوبه
از ۴۴ خلق و غیب قیل و نوبه از هر جمعی غیب است فی جمیع غیب
قیل و نوبه یعنی فی الله تعالی و نوبه از هر جمعی غیب است
امراته و جنات اعطای الله تعالی از نوبه از هر جمعی غیب است
ایوب الشیخی غیب و نوبه از هر جمعی غیب است
قیل ان فیها حصر الله تعالی از نوبه از هر جمعی غیب است
و ملائکه و ان کسلی جمیع شیئی از نوبه از هر جمعی غیب است
قیل ان فیها حصر الله تعالی از نوبه از هر جمعی غیب است
مع نوبه از هر جمعی غیب است
حقیقتا اگر حضرت محمد صلی الله علیه و آله و سلم نوبه از هر جمعی غیب است
میراثان بولسا کلاریتور اول بدخوی منظور که کنسیر علی و
سایات شک نوم لاری شک سپانی خلدت اول منظور
لفظت ایبار و فرست از هر جمعی غیب است
اگر سوله بخوی لونی بر اولی ورم قیل و نوبه از هر جمعی غیب است

حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را در روزی که در مدینه بود
بر خوف بیدار و بیدار بیدار و بیدار بیدار و بیدار بیدار و بیدار بیدار
انسان این است که در این دنیا در حال غیبت است و در این دنیا
منجا بر حقیقت بزرگوار است و در این دنیا در این دنیا
بزرگوار است و در این دنیا در این دنیا
او مکار و بی سواد و بی سواد و بی سواد و بی سواد و بی سواد
فرمان قتل و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن و کشتن
حقی بر او زمین و آسمان و کبر و بزرگی و بزرگی و بزرگی و بزرگی
دلایلی بر این است که در این دنیا در این دنیا
بزرگوار است و در این دنیا در این دنیا
ایران را در این دنیا در این دنیا
حضرت رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم را در این دنیا
بر این دنیا در این دنیا
هم اینها که در این دنیا در این دنیا
قرآن بزرگوار است و در این دنیا در این دنیا

خدا بولدی ویکای اولیون که هر سه فرس هم جوابی نند و اولیون جوابی
نظومه قاشغ بوزلار کی اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
فکاد اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
هم اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
یک منظره اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
اگر منظره اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
نیزه اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
گند اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
بیر منظره اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
فید اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
نما اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
بیر منظره اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون
اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون اولیون

که بنی نیکو بجهت عیال عامی بدو در بیست و سه سال که مظالم ایبری در آن
تلاش برقیبیا بنوار غمناک به خرابی اول مظالم که گفتند که لا انا هم
لغنت و اولادنا استیلا لغنت و غیره که در آن زمان مظالم و اوج
کلمه که لغت و اولاد را از آن که در آن زمان مظالم و اوج
ایزیدن بی خست و تلا و حقیقت که بقیه هر دو مظالم است و اما او که
کلمه که لغت و اولاد را از آن که در آن زمان مظالم و اوج
اوری که آن حوض که از آن که در آن زمان مظالم و اوج
و اینها نیز در مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج
برای آنکه هر کای خدا بیاید بر آن که است که لا انا هم
که مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج
و اول مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج
بخی در آن زمان مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج
دو در آن زمان مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج
نی از آن زمان مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج
که در آن زمان مظالم و اوج که در آن زمان مظالم و اوج

منشک سیده لرم تو فنی ارج قتل بسیار کمالی نامی پند
اگر چه که فرام بول او زنی تون و تقوی جبار غنی البینه
بمردن بری اولکه حقیقتی انشدت نکله مکان توه بل
ایکینجی اولکه انکه رحمت ایزد ما بهر اولکه کرمیت ایزی اوزیریکه
تون تو سپه تون بوزک میجا دور که نه مقصدیه و در حوی کوزان
انزلی بلور تو توچی کیمر سیکم اینک خوش استی عیانت نک
علاوقی فی ثور کمال لینی عیانت کله بلور کیمر سیکم سیکم
بلور خدا دن بولن بخا قفسه پید در بر ایضا اوج کن تدروزه
تو تپه قفسه نمی کنی میرزا تو ترسیت ریغانه اونی اولشور
ایله برله بجنون شک توینی اول سینه شکم تونی فیلیک
تو تو زمکان زیبا طلعت حور قمر لرین نصیب لای کیمر
هر کیمر ایضا ایکن نصر روزه زت سیکه یوز مشقلا البینه
نزد تصدوق قلند ان شک تو ابینی تابقا هر کیمر روزه
انظار قدور اوزی برای روزه تو تقان نشک تو ابینی تابقا
هر کیمر روزه لبقه اول سیکه ایله کای هر کیمر روزه

سنگه بار ابروی بری مشرقیینه بر کمره ستار درین شهر است
فاجای کسی است فاشنه کله دی خواصاتی گردید و در کتاب
الحی بر کرمی سمدان نموده اونی مشرقی است درین شهر است
برای خبر باروی اولی شیخ کوه است. ابروی مطرب است
یون سنون بر کمره او فایونای مشرقی است درین شهر است
موسیقی قلمی ان ابروی بیخ اولی است که او کله اولی است
گناه اولی و نایه در کله او شیخ قلمی است که کون بر کله او
کوه است که او بی باقی است که او فایونای مشرقی است
مانند کرم بلائی نولایه است در سوانی که بنا بکله حوالی ابروی
بسیار فضل برین در مطربه لاری که برین در مطربه حوالی
اولی است ابروی مطربه که حوالی حوالی حوالی حوالی
باوی برین در کله نایه لاری مشرقی اولی مطربه در حوالی
بسیار فضل برین در مطربه که حوالی حوالی حوالی حوالی
بیان مطربه در حوالی حوالی حوالی حوالی حوالی حوالی
لازم مطربه است که حوالی حوالی حوالی حوالی حوالی حوالی

روزه است اگر پرسید که پوست ایمان چیست جواب بگو که است
و تخم ایمان علم است و کمال ایمان صبر است و بزرگ
تقوی است و مغز ایمان دطوات است و بیخ ایمان
و وطن ایمان دل بنده مؤمنان است اگر پرسید که
امده تقی ایمان را از چه چیز آفریده است جواب بگو که
از نور خودش آفریده است و روحی انبیا را از نور
محمد مصطفی ^ص آفریده است اگر پرسید که تو در ایمان
با ایمان در قست جواب بگو که با ایمان و ایمان
با نیست و مجموع ایمان صفت نیست اگر پرسید که
ایمان یکصد نوع است جواب بگو که بیخ شصت
اول ایمان مطبوع ایمان فرستگاری است دوم
ایمان معصوم ایمان بپذیرانست کسوا ایمان
مقبول ایمان مؤمنانست چهارم ایمان
موقوف ایمان مبتدعانست پنجم ایمان مردود

شده قلب و قلب القرآن پس یعنی هر چند پاره اول است ^{دولت}

سوره ایتس است هر چکا بکند سه دن جمع

عالمی است اول اول قرآن دوم دل

فد سه مین سوم اول شب اگر پد سزد که نور ایمان

لدام است جواب که راست گفتن است و تاریکی

ایمان در رخ گفتن است و تنگی ایمان به نماز بود

و صلوات ایمان باکر بود نیست و حکم ایمان

در میان خوف رجا بود نیست و هم لقی ایمان

صل اول و حرام و حرام را در استن است و بزرگ

ایمان ذکر خدای تعالی در هر حال ^{را ایضا گفتن است} مجید خود میفرماید که

یا ایها الذین امنوا اذکر الله ذکر او بسجود بکوه

و اصریر معنی چنان باشد که ای ارمانید ایمان

آورده ایه نجه ای تعالی یاد کنید او را از در آ

و شبانه اگر بپسند که میوای ایمان حبیب ^{شود}

ایمان منافقانست اگر پسند که ایمان چیست بود
بنویسند که از قرآن باریک و تقدیرش با القلب معنی ایمان
اگر کردن است بزبان و اسرار داشتن است بدان که
خدا ایتقان کیمیت ویکانه است و بحقیقت پادشاه
همه پادشاهان است و محمد رسول الله پیغمبر خواند
اگر پرسد که ایمان آوردن پر چند نوع است جواب بگو
بر دو نوع است اول ایمان مجمل و ایمان مفصل
اگر پرسد که صفت ایمان مفصل چند است
جواب بگو که هفت است است آمنت بالله و ملائکته
و کتابه و رسوله و الیوم الاخر و القدر خیره و شیره من الله
تعالی و البعث بعد الموت یعنی ایمان آوردن همه اینها
بخدای تعالی فدا یا بیکت ویکانه است دعا ایمان
آوردن همه بفرستگان وی یعنی فرستگان پر خواند
و آفریده او نیند سوا ایمان آوردن همه بکتابهای

چهارم ایمان بر سولان وی آوردم من پنجم ایمان آوردم من
روز قیامت یعنی قیامت آمدنی است دانند قیامت
بهیچ شکلی نیست ششم ایمان آوردم من بتقه ریضای
لقه عزوجل بدانند تقدیر کنید و بدرهم از خداست
عزوجل هفتم ایمان آوردم من بیعت یعنی زنده آوردن

بعد از میرانید خجسته و در ی فعل آمده مایه و حکم مایه
اگر پسند که صفت ایمان محل چند است جواب بگو

چهار است امنت بالله کما هو باسماؤه و صفاته و قلت

جمیع احکام و ارکانه یعنی ایمان آوردم من بخدای عزوجل
و بنامهای وی قبول کردم دین مسلمانی را و آنچه در وی است

و بیزارم از کفر کافری که خدای تعالی از وی بیزار
اگر بر اینند که فی الاصل ایمان چند است جواب

بگو که چهار است اول خدای تعالی را شناختن

دعا

دوم بخدا این تعالی ایمان آوردن سوم ایمان نزد نگاه
داشتن چهارم ایمان را با خود بردن در عوارف آورده است
داشتن احکام و ارکان ایمان اهم است تا اگر کس احکام

و ایمان را نداند هر عبادتیکه کند از نماز و زوجه و حج و زکوة

روان باشد در جامع یکی آورده است که زنی عاقله

و بالغه را ایمان پر سیده شود گوید که نمیدانم

برو می بیان کرده همیشه گوید که نمیدانم از شو

هر چند اگر در آنچه نکاح او نبل هر اسلام

پیش ازین در سنت بوده باشد در مستوفی

آورده است که شیخ زینر ناخبرید که احکام ایمان

آن گینرنگ نمیدانند از اهل کتاب نیست

جمع گشتن آن گینرنگ حرام باشد مولی

باید که اول احکام و ارکان ایمان را بیلم

مورد و آن گاه روا کرد و در حیطه آورده

اگر قصد بی احکام طاریان ایمان را

ندانند و فرجه کرده نروا و احوام باشد نشاید شورون در خلاصه

آورده است که موی را واجب است که بندگان خود را

احکام این است و نیز روزی بیاموزد و قرآن

مقدرا که نرسد آن را است و بیاموزد و نیز

واجب است باهل خود و عیال چون ملا و خواهر

هر دو دختر و زن خود را احکام شرعی بیاموزد که

پیغمبر علیه السلام فرموده اند که کلکم راع و کلکم مسؤل

عن رعیت یعنی هر یکی از شما بمنزل رعیتهاست

شما پرسیده خواهد شد از رعیت خود و رعیت

از اهل و فرزندان خود اگر پرسند که واجب

ایمان چند است جواب بگو که دوازده است اول علما

صحت داشتن دوم از منافقان دور بودن سوم تشنه را

آب دادن چهارم بیارم سپدن پنجم که خدای درویش را

شکفت نمودن ششم و زندان خود را اسلام
اموختن هفتم اهل خود را نماز اموختن هشتم نیتمان را
ترجم و مطلق نمودن نهم مرده را شستن دهم سینه را بپوشانیدن
دوازدهم یا زدهم زیارت پدر و مادر کردن دوازدهم طلاق فانی کردن
اگر کسی که حکم ایما چند نیست جدا بگردد و پسر است علی دینوی
و آن دیگر فردی اما حکم دینوی ایما آنست که نفس مال است
بر کسی ایما آورد نفس او مال او زکشتن و تلف شدن
مخوف میماند بکلمه شکر که اگر کسی بغیر حق بکشد و بر اقصا
کشته میشود اگر زنا کند سنگسار گردد میشود اما حکم آخر
ایمان نجات از آتش و دوزخ و رسیدن بنعم هشت
و مشرف شدن بیدار حضرت حق سبحانه و تعالی که اجل
نعیم است اللهم ارزقنا الی برهنگه که شرایط ایمان صد است
جواب بود که هفت است اول ایمان لغیب آوردن
دوم از آنکه عذاب خدا تعالی را بیند و اگر بعد از

معاشرت و دیدن غلامان آید و از ایمان پاشش گویند و ایمان
با دین مقبول نیست چنانچه گفتند که هر کس از مؤمنان گوید
در وقت موت مقام از بهشت و دوزخ مرغانند و مؤمنان
گویند اگر کافر مردی جای تو این بود که از دوزخ است
حال آنکه با ایمان میرود از عالم مقام تو این موضع است
از بهشت تا بخاطر جمیع و آسایش باشد و با کافر آن
گویند که اگر تو مسلمان بودی مقام تو این بود که
از بهشت حال آنکه بگویی میرود از این عالم مقام تو
این موضع است در دوزخ در بند پشیمان
باشد و قاعه غیب را فاضله خدای تعالی دانستن سهواً
بهشت و دوزخ را نادیده گرفتن چهارم در حلال
خدای تعالی دانستن پنجم حرامهای خدای
تعالی را حلال دانستن پنجم حرامهای خدای تعالی را
حرام دانستن و اگر شخصی حلال حق استیجاب و لغو را

حرام دانند

حرام داند و حرام اور اجلال اعتقاد کنند و کفر و کفر
و اگر چه کلیه شهادت بزبان میرانده و تازی
میخوانند و روزه میدارند با ستم از خدای
خدای تعالی بپسندند و از رحمت خدای تعالی
دور بودند اگر بپسندند که کمال ایمان بندت
جواب بگو که هر چیز است اول ما و بودن
در یافتن ایمان دوم نمکین بودن و زوال ایمان
سوم بپسندیدن از تباہ کننده ایمان اگر بپسندند که
ایمان بنام خالق است یا بنام مخلوق جواب بگو که بنام
خالق است و بنام بنام مخلوق لا اله الا الله بنام
خالق است و محمد رسول الله بنام مخلوق است
اگر بپسندند که حقیقت ایمان چیست و اسلام چیست
جواب بگو که از روی لغت هر دو یکیت در اصطلاح
مغایر است چنانچه ایمان اُمنیت الایمان و اسلام

و تصدق بالتقرب و اسلام این است الا سلام هوالا
تقید بر اینست معالی و الاجتناب عن النواهی
یعنی اسلام کردن نهادن است بامر الله تعالی
و دور بودن از آنچه نهی کرده است اگر کسی
دین چسبیت جواب بگو که ان الدین عند راحد
الاسلام اگر پرسند که ایمان بر مومنان
فرض است یا سنت جواب بگو که ایمان بر
مومنان سنت است و بر کافران فرض است
اما عمل ایمان بر مومنان فرض است مثلاً نماز
و روزه و زکوة و حج اگر پرسند که ایمان فرض است
یا سنت جواب بگو که اول بنده اقرار میکند بوحد
نیت خدا تعالی که بر حق است این فرض است
و تکرار او سنت است اگر پرسند که ایمان بکدام ایت
فرض شده است جواب بگو که باین ایت فرض شده است

حسب الیک

جب الیکم
الایمان و زینب علی قلوب و با بخت نیست که بختی نشود
بحر نشهد بما عاهد اللہ اگر پرسند که بوحداثیت
خدا یعنی و در آن ایمان بگدا م ایت ثابت شده است
جواب بگو که باین ایت ثابت شده است که شهد اللہ
لا اکه الا هو الرحمن الرحیم اگر پرسند که ایمان چیست
و اسلام چیست و احسان چیست جواب بگو که بدین حدیثی که
روایت کرده شده است از حضرت عس بن حکم
رضی اللہ عنہ گفتند حضرت حر که حر اثنای اللہ ما بودی
نزد آنحضرت صدی آمد علیہ و مع روز رنباگاه طلوع
خو و یغی بیدار است و ما مرد که نیدر سفید بود
روا کردید بعد بسیار مور او دیده میشد
و در اثر راه مثل خبار آلوده و و سنگ است
رند و مانده سکه که و حال اللہ غنی باشد
از ما و را بچس تا که نزد آمد و نشست پیش

آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم پس ہوئے کہ وہ
ہر دو زانوئی خود را بد و زانوئی مبارک آنحضرت
و نهاد و دست خود را بد و زانوئی خود گفت

ای محمد علیہ السلام خبر ده مرا از اسلام گفتند
اسلام آن است که شهادت آری خدا را که نیت
الهی جز ذات پاک اتعالی و شهادت آری من محمد را که
بسته خدا و رسول اوست و هر چه داری نماز را و نیت

زکوٰۃ را و روزه را و ای ماه سمیع رمضان رو حج
کنی خانه کعبه را اگر میتوانی رفت و گفت
آن مرد در این گفتن آنچه حقیقت است ^{بند} ای ای

بتعالی آری حضرت میگوید که را آنچه گفته بود
تعب آدم ازین مرد بیکه سوال گفتم باز خوف میگویند که

گفته باز آن مرد گفت تبسم مرا از محمد از ایمان
گفته آن حضرت صدیقه صدیقه مع ایمان آری و بنویسند بخدا تعالی
و بنویسند در و کتابت بهار و در و بولان و در و در و قیامت

و ایمان

بَقِيَتْ أَخْرَجَ رَأْسَهُ سَبِيحِي

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

الْإِيمَانُ مَوْفَقَةٌ بِالْقَلْبِ وَاقْتِرَارٌ

بِاللِّسَانِ وَخَمَلٌ بِالْأَرْكَانِ كَقَوْلِهِ

بِعَفْرِ عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا لَمْ يَزَلْ

خَدَّيْهِمَا يَسْتَعِينُ وَوَجْهُهُ يَدْبُرُ

وَاقْتِرَارُ كَرُونِ زَبَانٍ وَكَارِخُ

بِجَمْعِ سَكْرِيْفَتٍ وَقَالَ الْإِمَامُ

عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا لَمْ يَزَلْ

وَلِلسَانِهِ الْوَارِخُ وَزَيْنَتُهُ

الْحَبِيْبَةُ وَنُورُ الْعَيْنِ كَقَوْلِهِ بِعَفْرِ

عَلَيْهِ السَّلَامُ إِذَا لَمْ يَزَلْ

وَبُشْرُ

720461, ГСП, Фрунзе, 5, ул. Жигулёвская, 102,
Киргизполиграфкомбинат им. 50-летия
Киргизской ССР Госкомиздата Киргизской ССР,
Цех беловых товаров и ширпотреба
г. Фрунзе

ОСТ 81-53-72 Арт. 3702К Цена 22 коп.